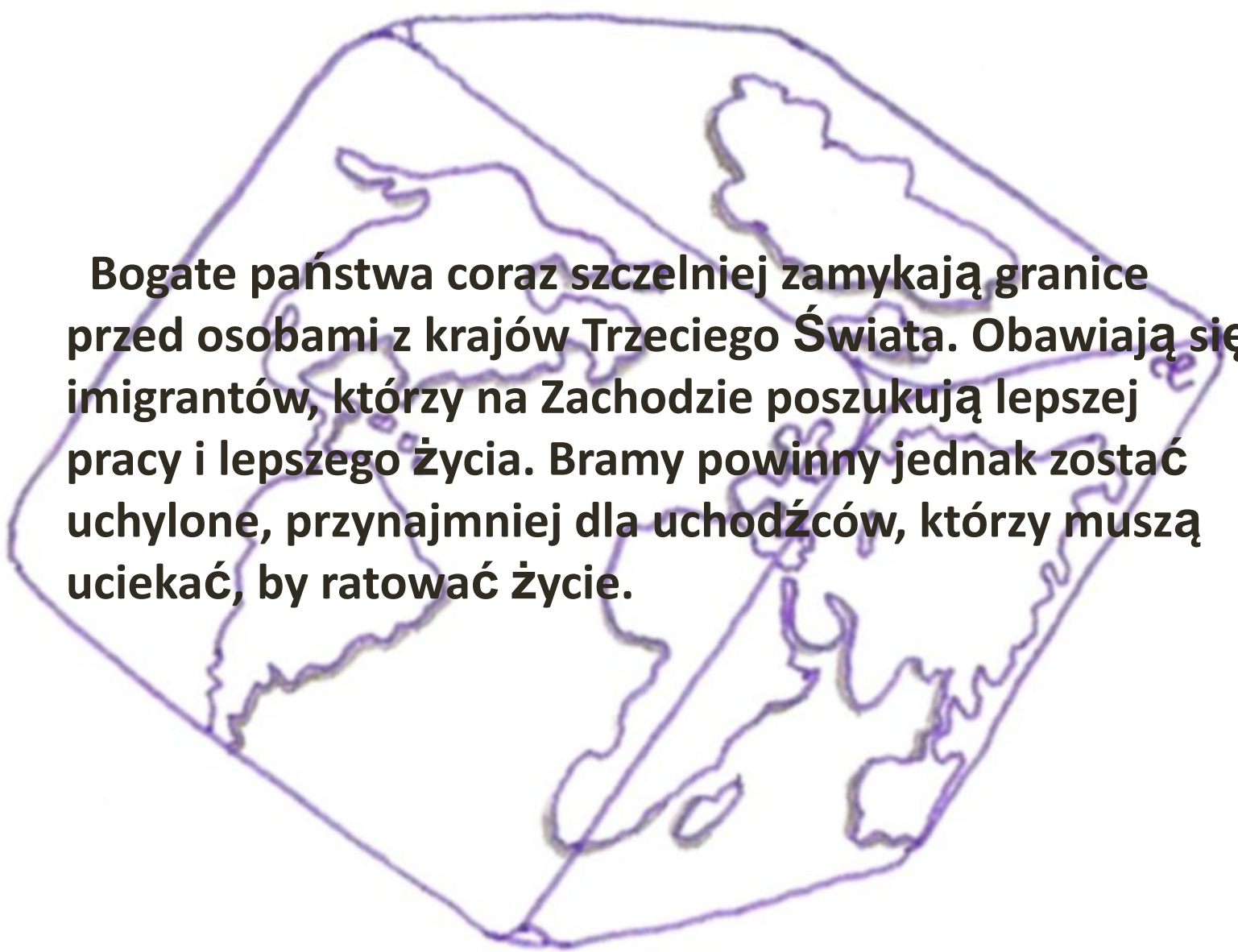

Konflikt w Afganistanie jako przyczyna uchodźstwa

LICZBA UCHODźCÓW NA ŚWIECIE STALE WZRASTA. ABY ZWRÓCIĆ UWAGĘ NA TEN DRAMATYCZNY PROBLEM, MAJĄCY WYMIAR SPOŁECZNY I HUMANITARNY, CO ROKU WIĘKSZOŚĆ KRAJÓW ŚWIATA NALEŻĄCYCH DO ONZ OBCHODZI DZIEŃ UCHODźCY (W POLSCE JEST TO 7 PAŹDZIERNIKA).

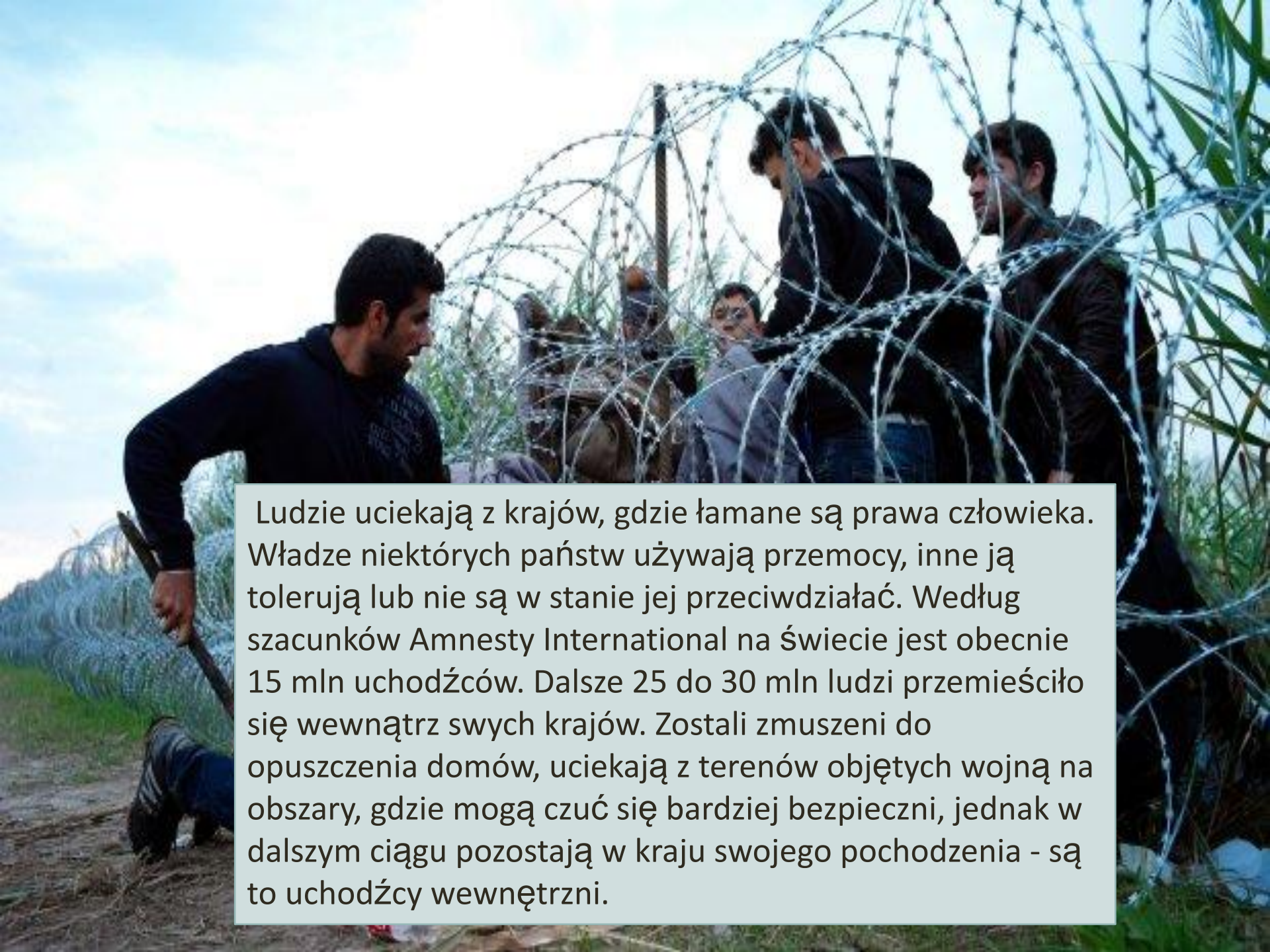

Bogate państwa coraz szczerzej zamykają granice przed osobami z krajów Trzeciego Świata. Obawiają się imigrantów, którzy na Zachodzie poszukują lepszej pracy i lepszego życia. Bramy powinny jednak zostać uchylone, przynajmniej dla uchodźców, którzy muszą uciekać, by ratować życie.

Każdego dnia ludzie podejmują dramatyczne decyzje o opuszczeniu domów, bliskich i swoich krajów. Niewielu z nich może sobie pozwolić na ucieczkę samolotem, większość wybiera się w drogę pieszo, zmierzając ku najbliższej granicy. Uciekają przed wojną lub przed prześladowaniami, obawiając się, iż zostaną uwięzieni, będą torturowani lub straceni. Ich obawy wypływają z cierpień już doznanych, autentycznego zagrożenia lub doświadczeń przyjaciół i sąsiadów.

Ludzie uciekają z krajów, gdzie łamane są prawa człowieka. Władze niektórych państw używają przemocy, inne ją tolerują lub nie są w stanie jej przeciwdziałać. Według szacunków Amnesty International na świecie jest obecnie 15 mln uchodźców. Dalsze 25 do 30 mln ludzi przenieśli się wewnątrz swych krajów. Zostali zmuszeni do opuszczenia domów, uciekają z terenów objętych wojną na obszary, gdzie mogą czuć się bardziej bezpieczni, jednak w dalszym ciągu pozostają w kraju swojego pochodzenia - są to uchodźcy wewnętrzni.

AFGANISTAN

UZBEKISTAN

TADŻYKISTAN

TURKMENISTAN

IRAN

Mazar-i Szarif

Herat

KABUL

Dżalalabad

Kandahar

PAKISTAN

0 200 km

Ubóstwo

5. najbiedniejsze państwo świata

Srednia dł. życia

43 lata

Śmiertelność dzieci

257 na 1000

(do 5. roku życia)
3. miejsce na świecie

Śmiertelność poporodowa

1600 na 100 000

2. państwo na świecie

Analfabetyzm

77% dorosłych

Scholaryzacja

Ok. 50% dzieci

jedynie 35% to dziewczynki

Powierzchnia

652 225 km²

Populacja

26-32 miliony
(szacunkowo)

Religia

Islam: 80%
sunnici, 20% szyici

Zasoby

opium, kamienie szlachetne, metale, węgiel, gaz ziemny

System polityczny

republika prezydencka

Siły zbrojne

58 000 żołnierzy

WOJNA W AFGANISTANIE

WOJNA W AFGANISTANIE 1978 - 1986

Wojska radzieckie w Afganistanie

Mohammad Daud
Prezydent Afganistanu
1973 - 1978

Nur Mohammed Taraki
Prezydent Afganistanu
1978 - 1979

Babrak Kamal
Prezydent Afganistanu
Wybrany przez ZSRR

- Afganistan - monarchia. Utrzymywano dobre stosunki z ZSRR i USA.
Mohammed Daud podjął próbę uniezależnienia Afganistanu od ZSRR.
27.04.1978 r. – komunistyczny zamach stanu. Władzę przejmuje Nur Mohammed Taraki. Ogłosił program radykalnych reform – industrializacja i laicyzacja kraju. Terror i propaganda antyreligijna doprowadziły do wybuchu wojny domowej. Czynnikiem łączącym wszystkich był islam.
1979 – opozycja zajęła miasto **Herat** i wymordowała wszystkich doradców radz. oraz osoby w strojach europ. Na wniosek rządu afgańskiego Rosjanie zbombardowali Herat – zginęło ok. 25.000 ludzi.
Masowy terror wymierzony w opozycję i inteligencję. W obozach koncentracyjnych zginęło ok. 100 tys.
15.08. – wymordowanie w bestialski sposób **Hazarów** spowodowało wybuch ogólnonarodowego powstania przeciw rządowi, którego nie można było powstrzymać.
10.09. – przewrót wewnątrz komunistycznej partii Afganistanu. Władzę przejął Hafizullah Amin.
12.1979 – interwencja radziecka – Armia radziecka wkroczyła do Afganistanu. Mianowali Prezydentem Babraka Kamala, agenta KGB. Rosjanie prowadzili wojnę totalną z partyzantką antykomunistyczną (mudżahedinami). Pacyfikacja ludności cywilnej – odpowiedzialność zbiorowa. Zginęło ok. 1 500 000
1986 – czasowe przerwanie działań wojennych

OD CZEGO UCIEKAJĄ?

Kraje rozpadały się z powodu konfliktów wewnętrznych, wiążących się z nie ustającą przemocą. Wojny oznaczają załamanie władzy państwowej, nie ma wówczas nikogo, do kogo można by się zwrócić o pomoc. Najbardziej zagrożone wojnami w ostatnich latach były Afganistan, Angola i Liberia. Konflikty wewnętrzne oraz systematyczne gwałcenie najbardziej podstawowych praw człowieka zmuszały ludzi do ucieczki również z takich krajów, jak Algieria, Burundi, Kolumbia, Sierra Leone, Somalia, Sri Lanka oraz Sudan.

W niektórych częściach świata ludzie opuszczają swe domy, by uniknąć brutalnej pacyfikacji ruchów narodowych walczących o niezależność swojego kraju. Ofiarami są mieszkańcy Timoru Wschodniego, prześladowani przez rząd Indonezji, oraz Tybetańczycy, uciekający przed represjami na tle religijnym i politycznym ze strony władz chińskich.

Międzynarodowy system ochrony uchodźców powinien zapewniać bezpieczeństwo ludziom porzucającym ojczyznę, obawiającym się o swoje życie, zaraz po przekroczeniu przez nich granicy kraju. Rzeczywistość pokazuje jednak, że bardzo często jest inaczej.

W DRODZE

Mimo iż przeżyli już jeden koszmar, teraz doświadczają nowych lęków i cierpień. Wielu uchodźców, a zwłaszcza kobiety, znajduje się w dużym niebezpieczeństwie. Kobiety afgańskie, próbujące dostać się do Pakistanu, często są gwałcone i torturowane przez członków uzbrojonych grup oraz straż graniczną. Wietnamscy uchodźcy - "ludzie na łodziach" - napadani byli przez piratów, kobiety gwałcono i zabijano. Konwoje uchodźców z Czeczenii zasypywane były gradem kul przez wojsko.

Liczba dzieci zabitych i rannych w Afganistanie wzrosła w 2013 r. o 34 proc. w porównaniu z rokiem wcześniejszym - podała w sobotę ONZ. W sumie liczba ofiar cywilnych wzrosła o 14 proc., co czyni rok 2013 jednym z najbardziej krwawych od wybuchu konfliktu.

Żaden uchodźca z Afganistanu, który nielegalnie przekroczył polską granicę nie uciekł z kraju z powodu zachodnich „najeźdźców”. Przyczyną są głównie konflikty wewnętrzne, a także brak perspektyw na normalne życie i pracę. Misja stabilizacyjna mimo cywilnych ofiar, których liczba nie maleje z roku na rok, nie przyniosła spodziewanego spokoju.

A black and white photograph showing two men standing in front of a severely damaged brick building. The ground is covered in rubble and debris, suggesting a scene of destruction. The man on the left is wearing a light-colored uniform and a cap, while the man on the right is in darker clothing. The background shows more ruins and a clear sky.

W pierwszej połowie ubiegłego roku zginęło w Afganistanie 1074 cywilów, rok wcześniej 1059. Według Afghanistan Rights Monitor ponad 60 procent wszystkich cywilnych ofiar zginęło z rąk talibów. Bardzo prawdopodobne, że było by inaczej gdyby nas obchodziło wcześniej to, o co w Afganistanie naprawdę chodzi.

Wojny nie są jedyną przyczyną uchodźstwa. Codziennie w wielu krajach na całym świecie ludzie podejmują trudne decyzje opuszczenia swojej ojczyzny. Są wśród nich działacze polityczni poszukiwani przez policję - w ich krajach osobom podejrzanym o działalność opozycyjną grożą tortury, a nawet śmierć. Są to członkowie partii politycznych, organizacji religijnych lub organizacji praw człowieka ścigani przez władze. Są wśród nich również osoby otrzymujące pogróżki od zbrojnych ugrupowań opozycyjnych.

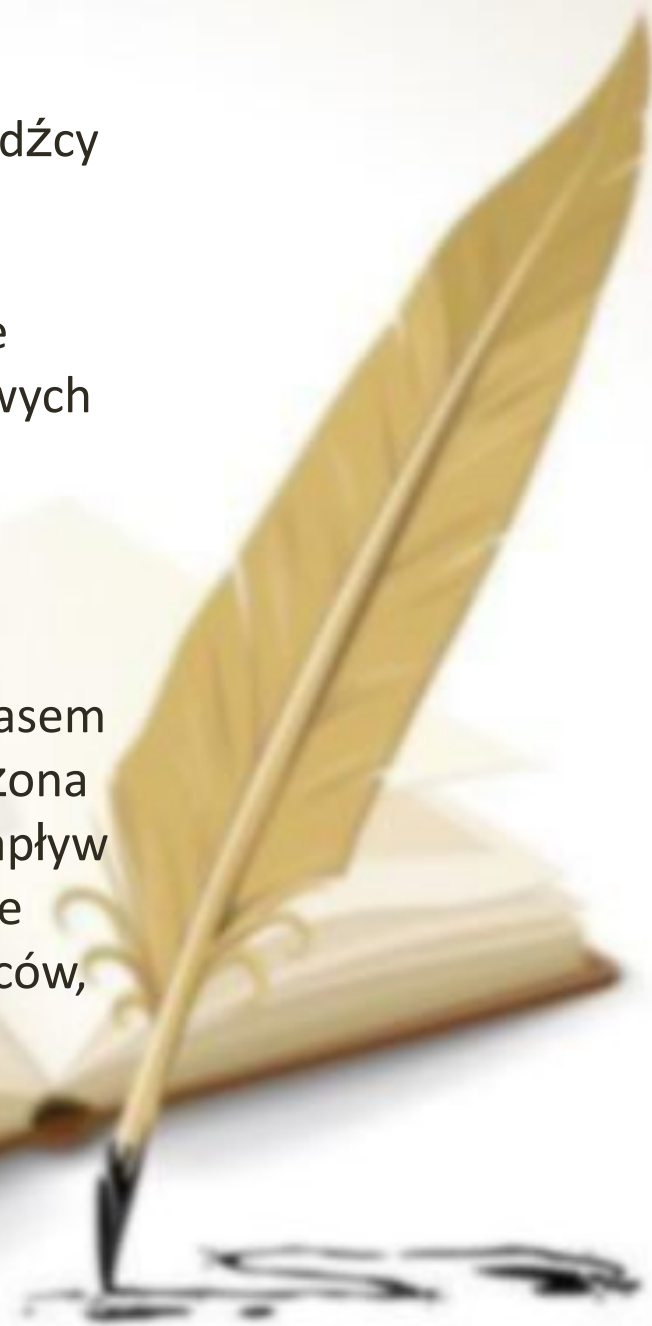
DOKĄD

PRZYBYWAJĄ?

Uchodźcy często nie są bezpieczni nawet wtedy, gdy uda im się uciec z własnego kraju. Największa ich liczba pozostaje bowiem w państwach sąsiadujących z krajem ich pochodzenia, ubogich krajach Trzeciego Świata. Często są to państwa, których rządy naruszają prawa własnych obywateli, a ich stosunek wobec cudzoziemców nie jest wcale lepszy. Wielu z nich zostało zamordowanych lub okaleczonych w miejscach, gdzie szukali schronienia.

Zgodnie z przepisami Konwencji Genewskiej, przypadek każdego uchodźcy powinien być wnikliwie badany, by określić, czy rzeczywiście w jego rodzinnym kraju zagraża mu poważne niebezpieczeństwo. Z procedur azylowych korzystają bowiem często również migranci ekonomiczni, którzy nie opuszczają swych stron dla ratowania życia, lecz po to, by poprawić swoje warunki materialne. Korzystają oni czasem z ochrony, która powinna być zastrzeżona tylko dla prawdziwych uchodźców. Napływ migrantów ekonomicznych sprawia, że utożsamia się z nimi również uchodźców, a tym samym podważa zasadność szczególnej ochrony tych ostatnich.

**DZIĘKUJĘ
ZA UWAGĘ**

